

Ernæringspræparater hører til gruppen af levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, specielt levnedsmidler til særlige medicinske formål. Ved ernæringspræparater forstås præparater, som under lægelig vejledning anvendes til erstatning for eller til supplerende af den sædvanlige kost.

For at sikre, at ernæringspræparatet opfylder gældende krav til bl.a. mærkning og tilsætning, er det et vilkår for tilskud efter sygesikringsloven, at ernæringspræparaterne er optaget på en liste over tilskudsberettigede ernæringspræparater. Listen udarbejdes af Fødevaredirektoratet og ajourføres ved meddelelse i Ugeskrift for Læger under Officielle Meddelelser. Det vil således være forholdsvis nemt for producenten eller importøren at administrere fritagelsen, uanset den også producerer varer, der er omfattet af emballageafgiften.

Der ydes et tilskud fra den offentlige sygesikring på 60 pct. af patientens udgifter til lægeordnede ernæringspræparater.

Til nr. 3.

Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 801 af 23. oktober 1997 om klassificering, emballering, mærkning, salg og opbevaring af kemiske stoffer og produkter er blevet erstattet af bekendtgørelse nr. 734 af 31. juli 2000 om klassificering, emballering, mærkning, salg og opbevaring af kemiske stoffer og produkter. Anvendelsesområdet for den nye bekendtgørelse nr. 734 er identisk med den tidligere gældende bekendtgørelse nr. 801.

Som tidligere gælder det, at afgiften alene omfatter kemiske stoffer og produkter, der af producenten eller importøren er eller burde være klassificeret som farlige efter reglerne i bekendtgørelse nr. 734. I langt de fleste tilfælde vil klassificeringen afspejles i, at emballagen er mærket med faresymbol og/eller R- og S-sætninger, f.eks. »Irriterer åndedrætsorganerne« eller »Opbevares utilgængeligt for børn«, men det er fareklassificeringen og ikke mærkningen, som er afgørende.

Dette betyder, at afgiften ikke omfatter emballager til kemiske stoffer og produkter, som selv om de indeholder en vis mængde farligt stof, dog ikke indeholder en tilstrækkelig mængde til, at varen klassificeres som farlig.

Til nr. 4 og 5.

Skatteministeriet er blevet opmærksom på, at der i praksis kan eksistere en vis usikkerhed omkring fortolkningen af § 2, stk. 1 og 2. Derfor foreslås bestemmelserne præciseret.

Det præciseres således, at alle beholdere til spiritus, vin, frugtvin, øl og sodavand (mineralvand m.v. tilsat kulsyre) altid er omfattet af den volumenbaserede emballageafgift.

Herudover er beholdere til varer under § 1, nr. 3 og 4 omfattet af den volumenbaserede afgift i to tilfælde:

1. Emballagen er *godkendt* som returemballage i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse om emballage til øl og læskedrikke (bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989, som senest er ændret ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997).

Der kan som eksempel nævnes most eller juice uden kulsyre, som sælges på en almindelig sodavandsflaske, som er godkendt som returemballage. Mostprodukter og juice uden kulsyre er ikke omfattet af Miljøministeriets bekendtgørelse, men fordi *flasken* er godkendt som returemballage efter bekendtgørelsen, skal der betales den volumenbaserede afgift.

Der kan endvidere være tale om godkendt returemballage til mineralvand med et naturligt indhold af kulsyre.

2. Emballagen er påfyldt varer omfattet af § 1, nr. 3 eller 4 med et anprist indhold af kulsyre og *importeres* uden at være godkendt af Miljøstyrelsen. Dette kan ifølge bekendtgørelsens § 3 ske, hvis emballagen opfylder en række betingelser.

Ifølge Miljøstyrelsen anses en vare, f.eks. en mineralvand for at have et anprist indhold af kulsyre, hvis det enten af etiketten eller af varedeklarationen fremgår, at varen indeholder kulsyre.

Der kan som eksempel nævnes importeret mineralvand med et *naturligt* (ikke tilsat) indhold af kulsyre. Hvis mineralvandet derimod er tilsat kulsyre, er det omfattet af § 1, nr. 2 og herefter altid omfattet af den volumenbaserede emballageafgift.

Emballager til varer under lovens § 1, nr. 3 og 4, der ikke er omfattet af ovenstående, er omfattet af den vægtbaserede emballageafgift.

Satserne for den volumenbaserede afgift foreslås ikke ændret, og opdelingen mellem karton/laminater og andre materialer opretholdes.

Det understreges, at der ved denne præcisering ikke foretages ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde. Afgiftssatserne er også uændrede.

Til nr. 6.

Det foreslås, at afgiftssatserne for den vægtbaserede emballageafgift fastsættes på grundlag af et miljøbaseret indeks.